○ В. Симоненко, «Цар Плаксій та Лоскотон». *(Віршована казка.)*

○ Гр. Тютюнник, «Дивак». *(Оповідання.)*

○ «Прийом у запорожці». *(Народний переказ.)*

○ М. Вінграновський, «Сіроманець». *(Повість.)*

III тур. ***«Хто більше?»*** Називайте почергово прислів'я на тему «Розум, мудрість». Той, хто назве останнім, стає переможцем *(за перемогу – 3 бали)*.

IV тур. ***«Розкодуй народний вислів».*** Виберіть один із двох народних висловів (прислів'я / приказку), аргументуйте свій вибір (за методом «Прес») і складіть твір-мініатюру за змістом афоризму *(за добре виконану роботу – 5 балів)*.

Слайд 15-й. Для капітана 1-ї команди.

Бачить око глибоко, а розум – ще глибше.

Краса до вінця, а розум до кінця.

Слайд 16-й. Для капітана 2-ї команди.

Бійся не мудрого ворога, а лихого приятеля.

Мудрим ніхто не вродився, а навчився.

Методична ремарка. Коли капітани виконують завдання четвертого туру, члени команд беруть участь у наступному випробуванні.

«Натхнення». Доберіть до наведених слів епітети, порівняння, метафори *(3 бали)*.

Слайд 17-й. Для 1-ї команди.

Сонце.

Дуб.

Поле.

Слайд 18-й. Для 2-ї команди.

Осінь.

Лід.

Ніч.

Конкурс-презентація «Домашнє завдання»

I тур. ***«Найкмітливіший».*** Представте свої кросворди. Запропонуйте однокласникам розгадати їх *(5 балів)*.

II тур. ***«Найкращий ілюстратор».*** Презентуйте малюнки до одного з вивчених творів *(3 бали)*.

III тур. ***«Рецензент».*** Прочитайте учнівські відгуки на прочитані впродовж року твори, які викликали найбільше роздумів, суперечок. Прокоментуйте роботи суперників *(10 балів)*.

Підсумок уроку.

Журі оголошує результати гри, визначає й нагороджує переможців.

Домашнє завдання. Учитель дає перелік творів для читання влітку та рекомендації щодо ведення читацького щоденника.

ДОБА У СЛОВІ

Згадуємо Чорнобиль

* * *

За останнім порогом,
за гривою
Сивої глини,
За хапливим плачем
І покутою стомлених сурм
Застогнали вози,
І затьохкав мороз на калині,
І померхлі долоні
Заклякли на грудях бандур.

Божевільні часи.
Божевільна земля під ногами,
З божевільного неба сичать
Божевільні дощі.
Озиратися страшно –
Йде назирці пустка за нами
І з розчахнутих вікон летять
Божевільні хрущі.

Той полин, та дорога,
Той зашморг сухотного диму,
Та дочасна жалоба
І геть посивілі чуби
Ще підкажуть слова,
Що впадуть на сніги несходимі,
Ще продажного хліба
Учинять на нашій журбі.

І отак мені, так,
Наче вже не зберуся на силі,
І отак говорю,
Наче вже край могили стою:
Не дай Боже нікому
Ховати ліси поруділі
І в причинній сові
Впізнавати
Вітчизну свою.

Павло ГІРНИК